

# Протуберанці серця

Іван Драч

Ми чуєм трав зелений крик,  
Дощів задумані рефрени,  
Це травень, вічний єретик,  
Так з-під землі бомбить зелено  
На рівні вічних партитур!  
Ми чорні гори перегорнем,  
Ми вдарим серцем в мур зажур,  
Ми розквітаємося з горем  
На рівні вічних партитур!  
Летить прокльон в зимовий сон, —  
Ми розкутурхаєм в двобої  
Людський граніт, людський гудрон  
Багряним громом сили тої,  
Що нас розчахує з добра, —  
Так б'ють з сердець протуберанці –  
Повстанці сонця... Біль вмира  
У грандіознім сонцетанці,  
В космічній клетоті тортур!..  
Так розкошуємо з добра  
На рівні вічних партитур!